

Вера Балева

Пейзажът и вечерта
(любовен стих)

Пейзажът се изкъпа.
Преди час.

Допускам –
че очаква някого.

Седи на пейката.
И се оглежда в локвата –
която носи винаги
в джоба си.
Измъква снопче вятър
и разресва –
клоните
на всичките тополи.
И тревите.

А вечерта –
досуц като любима –
върви отсреща.
Бавно.
Бавно.
Бавно.

Пейзажът се изправя.
Нетърпеливо.

А къщите се кланят.
И си свалят покривите.

КРАЙ

© Вера Балева

Форматиране: maskara, 2008

Издание: Околчица 2008. Литературно-художествен алманах.

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/9778>]